

Publicerad 2022-07-16 00:52 av Filosofen 2

Vi lovade

Ingen av oss pratade om döden
Vi log som om vi hade lång tid kvar
Tidigt en kall vinterdag
Istappar hängde

I två solstolar under skjulet
Under våra täcken satt vi
Stjärnorna gnistrade

Vi skulle hjälpa varann i vått och torrt
Ett kaffefilter med fyra mått kaffeböner
Minns det än idag hur du kom med det

Just den morgonen minns jag för evigt
Den 30 november var du med på min fest
Du överraskade mig

Dagen efter var det första advent och första december
Telefonen var kusligt tyst
11:45 minns jag för evig
Jag ringde på tills dörren öppnades

Du öppnade inte och så skulle det förbli
Den kvällen rasade allt ihop
Tårarna ville inte sluta
Du fanns inte mer...

Gården förvandlades till en brottsutredning
Din lägenhet undersöktes länge av polis och tekniker
Sen togs du bort
Ditt förråd stod länge orört
Jag bröt ihop alltid

Saknaden gör att livet är inte som det varit
Någon stans dog jag en bit när du slets från mig
Tände ljus medan jag stod vid ditt minnesbild
Grät och pratade

Idag lever jag men saknar dig

Varje dag påminns jag om dig
Gråter ännu efter dig
Jobbar hårt
Inget är som när du var med

Idag sitter jag inte på gården
För många minnen bor kvar
För mycket negativa känslor

Kram på dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen 2 med Poeter.se id #88261 innehar upphovsrätten